

γεράκι

γεράκι, το, θηλ. **γερακίνα, η** (βλ. λ.), ουσ. [<μσν. γεράκιν <αρχ. ἰέραξ], το γεράκι· πολιτικός που ανήκει στα γεράκια (βλ. λ.)·

- βλέπει σαν γεράκι, βλ. φρ. *έχει μάτι γερακιού*·

- *έχει μάτι γερακιού*, έχει πολλή δυνατή όραση: «μωρέ, σε ξεχωρίζει από χιλιόμετρα μακριά, γιατί έχει μάτι γερακιού».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας